

VÂNZAREA CUMPĂRAREA CAILOR ASPECTE JURIDICE, TEORETICE ȘI DIN JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ ȘI FRANCEZĂ

Dragos CHILEA*

“Într-o singură zi de Grand Prix la Paris, un sportiv american, îi spunea generalului Faverot De Kerbrech că a văzut trecând pe Champs-Élysées mai mulți cai adevărați decât într-un an întreg la New York.”¹

ABSTRACT: *Vânzarea cumpărarea este probabil cel mai vechi contract care a apărut mai întâi sub forma unor înțelegeri verbale care țineau mai mult de onoarea, cuvântul, onestitatea cumpărătorului și respectiv a vânzătorului, pentru ca, ulterior, să capete formă scrisă și să fie reglementată prin norme scrise.*

La fel ca vânzarea pe gustate, și vânzarea pe încercate este o variantă a contractului de vânzare cumpărare.

Sunt variante prevăzute de lege și sunt printre primele forme ale unor astfel de tranzacții pe vremea când așa cum se spune, se “bătea palma” de către vânzător și cumpărător, iar tranzacția era încheiată chiar fără o formă scrisă și bazându-se numai pe “cuvântul”, exprimarea fermă a voinței celor două părți de a vinde și respectiv de a cumpăra, precum și prețul cerut și acceptat.

În aceste condiții "cumpărarea pe încercate" reprezintă o modalitate prezentă și în zilele noastre și care - uneori – constituie o practică și în cazul vânzării cumpărării de cai. În majoritatea cazurilor, vânzătorii sunt profesioniști, dar și cumpărătorii pot să fie profesioniști, sau simpli cumpărători care doresc achiziționarea bunurilor respective, iar în cazul acestora din urmă legislația prevede măsuri suplimentare de protecție.

Vânzarea "pe încercate" este reglementată, prin dispozițiile art. 1681 ale Codului civil român² și se regăsește și în legislația altor țări din Uniunea Europeană.

Conform prevederilor legale se consideră că vânzarea este "pe încercate" atunci când se încheie sub condiția suspensivă ca bunul să corespundă criteriilor stabilite, ori destinației sale potrivit naturii acestuia.

* PhD., Professor, George Emil Palade University of Medicine, Pharmacy, Science, and Technology of Targu Mures, ROMANIA.

S-a admis că pot face obiectul unei asemenea vânzări bunuri precum: automobilele, animalele, și îmbrăcămintea.

În prezentul studiu, vom face o incursiune în materia vânzării "pe încercate" cu referire la vânzarea cailor și prin prezentarea reglementărilor juridice, precum și a jurisprudenței atât din România, cât și din Franța.

În legislația franceză reglementări ale vânzării de cai sunt prevăzute în Codul Civil, în Codul Comercial, Codul Consumatorului, dar și Codul Rural din Franța³.

Regulile juridice în Franța privind vânzarea cailor, care se aplică și în cazul schimbului, sunt esențiale, deoarece anual, numeroase tranzacții se referă la cai. Institutul Francez al Calului și al Echitației înregistrează anual mai mult de 95.000 de tranzacții cu cai.

Timp îndelungat comerțul cu cai a fost considerat ca o activitate ce are riscuri particulare. În consecință, activitatea a fost reglementată printr-o Lege din 12 aprilie 1941 care impunea comercianților de cai să fie titularii unei cărți profesionale, aflată sub controlul Ministerului Agriculturii.⁴

Această cerință administrativă a fost înlăturată prin Legea din 8 iunie 1998.⁵ După această dată comerțul și intermedierea tranzacțiilor cu cai se exercită liber.

Tranzacțiile în general și tranzacțiile cu cai în special pot fi efectuate între profesioniști, între profesioniști și simpli consumatori, sau doar de către aceștia din urmă.

În acest sens în Codul Consumatorului din Franța a fost prevăzută garanția legală de conformitate și au fost definite noțiunile de "profesionist" și "consumator".⁶

Cuvinte cheie: vânzarea pe încercate, vicii ascuse sau vicii redhibitorii, condiții privind transferul proprietății, vânzarea cailor.

Cod JEL: K00, K15, K33
